

אז ישירו: "שכן פה, גבור! לעד בקבר מצא מנוחה!
 יד איש רומי עשוק לא תוכל ויחלל סתר זאת השוחה".
 בכה צללו בחיל הגוטים שירי עז לאדיר עמים —
 טלטלם נא, גל בוזנטו, טלטלם מים אל ימים!

אולג

Пѣснь о Вѣщѣхъ Олегѣ

(רוסית — מאת פושקין).

מתעורר אולג ולמלחמה הוא קם,
 להגקם בעם הכוזרים,
 ליסרם קשה בחרב ובדם,
 להחריב שדות וכפריב.
 הוא ממקד צבא חילו וגבוריו מסביב,
 ובבטחון עז הוא רוכב על סוסו החביב.
 לקראתו מן היער, מסתר הצל,
 איש נביא מתהלך לאטו.
 וקו, חסיד עליון שומע אמרי-אל,
 ומגיד לבני אדם אמתו.
 בתפלה וחזנות בלה רב שנותיו,
 ויגש אולג לדרוש חזון עתידותיו.

"הגידה לי, חוזה, בחיר אלהים,
 מה תחלתי בחיים ושבריי?
 האם לשמחת אויבי, מחלד ומתים
 אחיש לרדת אל קבריי?
 באמת ובתמים, בלי מורא, יהי דברך,
 ואת סוסי היקר לך אמן בשכרך".
 "לנביאי-אל אין מורא משליט ורם,
 ואין חפץ להם במתנה;
 דבר אמת יביעו, אשר אל בפיהם שם,
 ולרצונו לשונם נאמנה.
 הימים הבאים לוטים בערפלי-נצח,
 אך גורלך אני רואה רשום על מצח".
 "האזינה איפוא דברי והבן מאד:
 לגבור תהלה ערוכה;
 כמנצח לך תרכש תפארה והוד,
 מגנה בשער עיר המלוכה.
 מושל אדיר תהיה בים וביבשה —
 אך מיד שטן מקנא תבואה שואה קשה".
 "גם בוצעך ובסערה גלי הים
 מביאי החיים בסכנה,